

[Lynnørup-Nielsen.] Daad med dem lov var det mere naturligt ville det derfor være, om hele det materiale, som i den senere tid er samlet vedrørende færdselsulykker og årsagerne hertil virkelig bliver bearbejdet, og at der efter alle mulige foranstaltninger bliver iværksat for at bringe ulykkestallene ned på det mindst mulige. Det er så afgjort muligt i henhold til den nuværende færdselslov at udøve en større patrouillerings- og kontrolvirksomhed fra politiets side, end tilfældet har været hidtil. Det kræver sely sagt, at der skal større styrke af færdselspolitiet til. I hvert fald må der under alle omstændigheder nok sættes mere materiale ind, automobiler o. s. v., og for at denne patrouilleringstjeneste virkelig kan komme til at fungere efter sin hensigt. Men også et sådant offer må jo bringes. Også med hensyn til færdselspropagandaen må der bringes et offer med henblik på at få loven og færdselsreglerne overholdt, ligesom et effektivt tilsyn med den ulovlige parkering må til; den trænger adskillige steder til at blive set efter i sømmene. Den ulovlige parkering kan jo være medvirkende til at trafikken ikke kan afvikles, og kan derved forårsage ulykker.

Det vigtigste af de spørgsmål, som er nævnt i det foreliggende forslag, er efter min mening gennemførelse i langt større omfang af lokale maksimalhastighedsgrænser. Færdselsloven er elastisk nok til, at sådanne begrænsninger kan indføres i langt flere steder, sådan at den såkaldte frie fart der bliver hæmmet; man kan vel også herved opnå en reduktion af ulykkestallene. Såfremt loven i langt større omfang anvendes til fastsættelse af lokale maksimalhastighedsgrænser, vil det så afgjort efter min og mit partis mening vinke formindskende på ulykkernes antal.

Vore landeveje er, jo imidlertid, ikke udbygget til den meget øgede landevejs trafik, som automobilenes stadig stigende antal forårsager, ligesom landevejene, hvor de går gennem landsbyer, de fleste steder er flankeret af bebyggelse. Alt dette er i sig selv forhold, der må agtes på i vor færdselslovgivning. Mit parti og mange andre med os nærer stadig betænkeligheder ved bestemmelsen om den såkaldte frie hastighed, som færdselsloven indeholder; på den anden side er vi naturligvis tilhængere af, at mak-

simalhastigheder gennemføres alle de steder, hvor det erfaringsmæssigt har vist sig at så danne påbud er påkrævede. Vi ville også hilse det med tilfredshed, om man kunne få en oversigt over ulykkestallene for indværende år — den højtærede justitsminister stillede sig jo i dag meget beredvillig overfor dette krav — sådan at vi kunne få en klarlæggelse, en analyse af alle årsagerne til ulykkestilfældene. Vi mener, at en sådan statistik ville tjene til, at vi, når færdselsloven har haft en tilpas levetid, mere effektivt vil kunne bekæmpe de mange ulykker, og da her taler om en sådan — det vil vi kan som det fremgår af, hvad jeg her har sagt, tilslutte os det foreliggende forslag til beslutning, idet vi ganske naturligt er enige i, at ulykkestallene er store og vækker en berettiget vrede i befolkningen. Alt, hvad anvendes kan af sikkerhedsforanstaltninger, bør tages i anvendelse, intet bør undlades her.

[Tholstrup:] Der kunne være grund til at sige, at det er for tidligt at genoptage debatten om færdselsloven, men jeg vil alligevel påskønne initiativet til, at vi får denne debat, hvis den kan sætte mere fart i fremskaffelsen af de hjælpemidler, der skal til for at højne færdselskulturen og ned sætte færdselsulykkernes antal.

Det foreløbige resultat af den nye færdselslov er glædeligt. Det er gået, som jeg sagde under den anden behandling i fjor, at antallet af færdselsdræbte går ned, trods den voldsomme stigning af antallet af knallertulykker, altså på trods af stigende færdselsintensitet. Farten er ganske simpelt ikke sæd op, efter at vi har fået fri hastighed, hvilket jo ikke betyder, at man har lov til at køre med fuld fart overalt, således som det ærede medlem hr. Vagn Bro gerne vil have det skal lyde, men derimod betyder hastighed under ansvar, og det, som vi skal søge frem til, er hastighed under fuldt ansvar. Under udvalgsbehandlingen i fjor var flertallet enig om, at færdselskultur må være at foretrække fremfor færdselsdisciplin. Man havde bl. a. i årenger kørt med hastighedsbegrænsninger, som det efterhånden var umuligt at håndhæve. Ophevelsen af hastighedsgrænsen havde sine modstandere, og en af disse var netop den navnkundige sheriff fra Køge, det ærede